

hynderlig Tiltro til, at der kunde praktiseres Noget paa det Omraade; han refererede jo blot. Det forbauser mig noget, thi jeg kan virkelig ikke sige Andet, end at efter denne Bestemmelse, der foreligger her i Lovens § 1, 4de Stykke, gad jeg dog nok spørge, hvor vi skulde kunne ønske at opnaa Mere paa Søn- og Helligdage, selv om denne Lov bliver vedtaget. Derfor vil jeg sige til den ærede Forslagsstiller, at jeg vil ønske, at han vil komme til at gaa videre paa dette Punkt. Ærede Medlemmer, der kjende Forholdene i Kjøbstæder og paa Fabrikker, kunne jo tale med om det; der have de deres Erfaring. Men jeg vil være med til at støtte, at vore Tjenestefolk, hvor de virkelig ikke blive behandlede ordentlig paa det Omraade, faae Mibler til med Loven i Haand at frigjøre sig fra at blive mindre godt behandlede. Det vil jeg være med til, fordi jeg har set Exempler paa det stik Modsatte. Jeg gad dog nok se de Landmænd, der skulde være med en Bestemmelse, der var saadan mod os Landboere, som denne Lovs § 1, 4de Stykke, for jeg synes virkelig, at vi kunne have Lov til at muntre os ligesaa lystig, vi vilde, dersom en saadan Lov bliver vedtaget. Jeg er selvfølgelig enig med det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen). Men jeg tror, at naar det er en god Billie til Stede, at naar det er en saadan Strømning, som i de Udtalelser, der ere komne frem i denne Sal i Dag paa en enkelt Undtagelse nær, saa at der vil blive givet Tanken Medhold, vil man ogsaa let i et Udvalg kunne komme over de Banstikigheder, som selvfølgelig praktisk talt ville komme frem. Hvis man f. Ex. tager det Exempel, jeg nævnte med Teglobnene, saa kan man ganske vist ikke standse dem; man kan ikke slukke Ilden og saa begynde igjen om Mandagen; ligesaa gaar det med den Institution, der vøyer op med en saadan Kraft, nemlig Andelsmeierierne. Dem ere vi dog komne saa vidt med i den Egn, hvor jeg hører hjemme, at de 3 store Helligdage lader man dem hvile. Men det kan godt være, at det vilde have praktiske Banstikigheder, dersom de skulde staa 52 Gange til om Aaret. Men det mener jeg er til at komme over, dersom vi ellers kunne blive enige om Tanken, og dersom vi have en god Billie. Det er Institutioner, som jeg praktisk kjender til, men jeg kan ikke tro Andet, end at Landboerne ville være enige om, at vi godt kunne gjøre Noget og gjøre Meget paa dette Omraade, og Tanken i Forslaget, at Arbeidere i Almindelighed, Fabriksarbeidere, Butiksvende, Tjenestehende, burde støttes i den Retning, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (P. Holm) har tilladt sig at fore-

slaa i sit Forslag, haaber jeg, der skulde være et stort Flertal for i denne Sal. Det er en simpel Retfærdighedshandling, og jeg er overbevist om, at det ikke vil staa os Landboere i vor Bedrift, naar der bliver taget enkelte Hensyn, saaledes som det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) har nævnt. Hvad Stytteforeningerne angaar, har jeg hverken Noget for eller imod dem, jeg vil først se, hvad de blive til. De ere i den sidste Tid, forekommer det mig, begyndte at komme ind i en rigtig god konservativ Høretsure, militaristisk ogsaa.

D. Christensen: Naar jeg tager Ordet, er det egentlig ikke for at udtale mig om Forslaget, men paa Grund af de Udtalelser, der ere fremkomne under denne Sags Behandling, særlig fra den ærede sidste Taler, om, at der kunde gaas endnu videre for Landbrugets Vedkommende. Som bekendt er jeg ikke praktisk Landmand nu, men jeg kjender Forholdene temmelig nøie og specielt Forholdene i den Egn, hvor jeg hører hjemme. Forholdene i Sylland og paa Dørne ere ikke saa lidt forskellige, som rimeligt er. For den Egn, hvor det ærede Medlem hører hjemme, kan det maaste passe, at de høste i 6 Dage og lade den syvende Dag hvile. Men det er umuligt at overføre Forholdene fra det ene Sted til det andet, naar de ikke passe. Jeg vil nu blot minde ærede Medlemmer og det høie Thing om at gaa lidt rolig til Værks i Udvalget; thi Forholdene i de forskellige Egne af Landet kunne være grundforskjellige. I Sylland, hvor Vinden strøiser saaledes gennem Landet, kan Fjoll, naar det har været Tørveit en eller to Dage, baade binde og fjøre ind og i det Hele taget passe Høsten, som om Intet var passeret. Men ude hos os derimod, hvor Fjoll mange Steder have deres Lod omgjærdet af Skov paa 2—3 Sider, maa de undertiden fjøre Sæden fra det ene Skifte ind i det andet, uden at der er Tale om, at de kunne faae Sæden tøret paa det Sted, hvor den er høstet. Blot det regner 1 eller 2 Dage, ja blot een Dag, kunne vi, selv om det bliver Tørveit i 3 Dage, ikke faae Kornet fjørt ind. Der skal undertiden en 5—6 Dage til, før vi kunne røre ved det. Kommer der saa atter en Regnveirsdag, ligger Arbeidet atter hen en 5—6 Dage. Det har jeg været Vidne til undertiden, at en Mand kun havde høstet en 30—40 Læs en enkelt Søndag, og saa regnede det om Natten, og saadan gik det fremdeles. Disse stedlige Forhold, mener jeg, maa tages i Betragtning. Ellers er jeg enig med det ærede Medlem i, at denne